

Бугас Герасимос-Николаос – Генеральний Секретар Грецько-Української Палати, палкий симпатик України, який уже понад 14 років на системній основі надає підтримку українсько-грецькому співробітництву в політичній, торговельно-економічній та культурно-гуманітарній сферах. Г.-Н. Бугас, завдяки власному впливу у політичних, ділових і громадських колах Греції, сприяє поширенню об'єктивної інформації про Україну, утвердженню позитивного іміджу України у Греції, наданню підтримки грецькою стороною її суверенітету та територіальної цілісності, а також процесу європейської інтеграції.

Пан Бугас – людина, яка по-справжньому і щиро любить Україну, вболіває за її майбутнє, радіє за її досягнення, і нетерпляче, як кожний українець, чекає на результати життєво важливих реформ. Лояльна, але критична думка пана Бугаса, сподіваємося, буде цікавою і для наших читачів.

Розмовляла головна редакторка "Вісника – Ангеліафороса" Галина Маслюк.

ГЕРАСИМОС-НИКОЛАОС БУГАС: «УКРАЇНА МОГЛА БИ СТАТИ МОСТОМ СПІВІСНУВАННЯ СХОДУ І ЗАХОДУ»

– Ви є одним з греків, що чимало вклали в ідею розбудови грецько-української дружби, і тому Вам знайома політична, економічна, культурна і соціальна сфери життя України. Хотіла би поцікавитися, де, на Ваш погляд, зосереджується причина кризи у стосунках України і Російської Федерації?

– Так склалося, що територія сучасної України була полем конкуренції та військових сутичок між великими державами і імперіями, що обумовило часті зміни і коригування її кордонів. Через територію України здійснювалися спроби вторгнення військових сил до Європи та, найголовніше, з метою підкорення Росії. Класичним прикладом є військові експедиції Наполеона Бонапарта у 1812 році, Гітлера – у 1941 році. Отож, у росіян сформувалася догма про те, що та ворожа сила, яка контролюватиме Україну, може стати загрозою для російської глибинки, в цілому. Ось чому Україна є для Росії важливішою, ніж для Заходу, хоча деякі колишні соціалістичні республіки бажали, щоб ця країна стала своєрід-

ним бар'єром, що захищав би їх від загроз та викликів з боку колишньої Радянської Росії.

Крім того, перспектива вступу України до НАТО та її зв'язок з Європейським Союзом сприймаються Москвою як намагання Заходу накинути зашморг на «її шию», задля здійснення контролю.

Геополітичне положення України та зусилля, які держава докладає в напрямку вступу до НАТО і Європейського Союзу, стали основною причиною ескалації кризи між Україною та Російською Федерацією, яка не побоїться вдатися до крайніх заходів, аби забезпечити свою територіальну цілісність і, завдяки Криму, зберегти вихід до Середземного моря.

– Як Ви оцінюєте розвиток України в пострадянський період?

– Сучасна Україна в жодному випадку не нагадує нам Радянську Соціалістичну Республіку 1991 року. В ній дме інший вітер, який поступово і стабільно змінює атмосферу країни, її імідж, а, найголовніше, – світогляд громадян.

З представником уряду України М. Томенком, в день відкриття пам'ятника Т. Шевченка на площі «Грецько-Української дружби», в муніципалітеті Мандри-Ідилії.

Зокрема, після «Євромайдану», в Україні були здійснені чисельні зміни в законодавстві та впроваджені нові реформи, спрямовані на інституційні зміни та лікування «хвороб», успадкованих від олігархічної економічної системи, корупції, масових ухилень від виплати податків, дисфункції судової системи та ін.

Наслідки інституційних змін нині могли би бути помітнішими та кориснішими для соціально вразливих категорій населення, якщо б вони відбулися раніше, були кардинальними та повними. На жаль, цього не відбулося, оскільки різні закони щодо впровадження реформ є «шматком пирога» для правих і лівих популістів.

Для завершення процесу реформування і позбавлення комплексів та стереотипів минулого, українцям потрібно докласти багатьох значних та гідних зусиль. Цього можна досягти завдяки політичній стабільності, консенсусу та зрілості. З іншого боку, не слід забувати, що серед гальмівних чинників слід розрізняти наступні: а) Україна є важливою країною в авангарді агресивної російської держави, б) вона має надзвичайно конкурентну політичну арену, в) нинішнє політичне та публічне життя країни не зовсім звільнилося від залишку компартійно-радянської номенклатури.

На завершення моєї відповіді, хотів би додати наступне: хотілося би, щоб Російська Федерація збагнула, що Україна є незалежною і суверенною державою, здатною планувати та втілювати свої рішення, без будь-якого нагляду. Таким чином, Україна могла би стати мостом співіснування Сходу і Заходу.

Перед міською ратушею Фарсали, під час офіційного візиту представників Кілійської міської ради, з нагоди побратимства двох міст.

З авторами видання українською мовою твору «ЕРОТОКРИТ»: поетом-перекладачем В. Степаненком, народним художником М. Пшінкою, директором видавництва «ВЕСЕЛКА» О. Бондаренком.

– Чи є в Україні криза соціальних інституцій?

– Звісно, в країні, де століття поспіль панував тоталітарний режим і комуністична тоталітарна ідеологія, неможливо шукати бездоганного і вірного впровадження соціальних інституцій, які є орієнтирами західної соціально успішної і політично стабільної держави.

Я особисто вважаю, що за невеликий проміжок незалежності України існує не стільки скрута з соціальними інституціями – скільки криза політичного представництва. У роки після розпаду СРСР, в країні не утворилися ідеологічно вагомі партії і не з'явилися політичні діячі з особливим політичним важелем та ідеологічною тотожністю. Отже, соціальні вимоги не вирішені, життя не змінюється, люди залишаються наодинці зі своєю власною долею і є чинниками, що поглиблюють розбіжності з партійним представництвом та скептицизмом населення щодо влади.

– Яка Ваша думка стосовно автокефальності Української Православної Церкви?

– Церковне питання України тісно пов'язане з низкою суперечливих прагнень, а його вирішення потребує особливо тонкого підходу.

Нещодавнє рішення Вселенського Патріарха стосовно надання автокефалії Українській православної церкві, виправдовує волевиявлення

Українського Народу, за підтримки більшості депутатів Верховної Ради України, і є важливою історичною подією, що надає Україні духовної незалежності і свободи. Проте, воно, може стати причиною поглиблення вже наявного розподілу та подальшої дестабілізації Українського суспільства і мати негативні наслідки для єдності православної церкви.

Особисто я, з почуттям відповідальності та християнської скромності, вітаю рішення Священного Синоду Вселенського Патріархату і сподіваюсь, що об'єднані православні громади України, з християнською гармонією і любов'ю, зроблять все можливе для того, щоб зникла сумна картина ненависті та суперництва, які переживає сама Церква.

– Відносини між Грецією та Україною були і залишаються добрими. Проте, показники економічної співпраці є нижчими від очікуваних. З чим, на Вашу думку, це пов'язано?

– Стосовно низьких статистичних даних, що спостерігаються у сфері імпорту товарів з України, вважаю, що головна причина полягає у зміні умов міцних торговельних зв'язків між Грецією та європейськими компаніями, як наслідок тривалої процедури (з 1979 р.) вступу країни в тодішнє Європейське Економічне Співтовариство (нині Європейський Союз).

Під час вручення Почесної грамоти, з Тимчасово Повіреном України в Грецькій Республіці Н. Косенко, мером С. Гардерісом, на острові Китнос.

Ці компанії, упродовж багатьох років створювали стабільні та надійні мережі збуту, а деякі з них займалися виробництвом товарів для задоволення потреб населення Греції. Крім того, в останні роки та внаслідок економічної кризи, деякі споживчі товари імпортуються з азійських ринків (Китай – Індія – Пакистан), через їх високу конкурентоспроможність в ціновому аспекті.

Так, «дефенестрація» добре відомих європейських та дешевих азійських компаній їх українськими колегами є особливо складним завданням (якщо не неможливим), хіба що запропонована продукція буде конкурентноспроможною з огляду на її якість і дозволить отримати більші прибутки від продажу.

Низькі статистичні показники експорту продукції з Греції до України пояснюються тим, що грецькі товари (як наприклад, оливкова олія, оливки, фрукти) після стандартизації та перевезення, з'являються на українському ринку за ціною неприйнятною або, принаймні, набагато вищою за вартість відповідного продукту, імпортованого з іншої європейської країни, хоча сировина часто є грецького походження.

Іншими основними чинниками є: а) велика відстань між Грецією і Україною; б) відсутність фіксованого морського сполучення між двома країнами; в) державні транснаціональні угоди без особливого змісту; г) фрагментарні рухи приватного сектору, без конкретності і продов-

ження; д) одночасне виникнення економічної кризи (з різних причин) в Греції та Україні.

– Ваша особиста діяльність спрямована на зміцнення відносин між Грецією та Україною. Дійсно, якими є Ваші очікування? Що Вас надихає? Розкажіть нам про Вашу діяльність, яка, на Вашу думку, сприяла зміцненню грецько-української дружби.

– Перш за все, слід зазначити, що будь-який мій внесок в ідею грецько-української дружби ніколи не передбачав компенсації. Це була безкорислива пропозиція любові та спроба ще більше зміцнити незмінні дружні відносини між Грецією та Україною. Безперервне і невтомне зусилля натхненне не лише комерційним та релігійним спільним шляхом, й духовним і культурним партнерством наших народів упродовж багатьох років.

В контексті моєї діяльності, хотів би згадати наступні дії культурного характеру: за мого фінансування були видані: Вибрані Поезії Панайотіса Тсутакоса «ГОЛОС НАДІЇ» (2009 р., двомовне видання); Промова Христоса Адамопулоса «ГОЛОДОМОР» (2009 р., двомовне видання); «МІФИ І ЛЕГЕНДИ ГРЕЦІЇ» Василя Степаненка (2015 р., українською мовою); відомий літературний твір Віцендзоса Корнароса «ЕРОТОКРИТ», у перекладі українською мовою Василя Степаненка (2016 р.).

З дітьми української спільноти в Греції, на святковому заході, присвяченому Т. Шевченку в приміщенні Посольства України.

Зараз готуються до друку: Середньогрецький епос «Васіліос Дигеніс Акрит», у перекладі українською мовою Василя Степаненка (2019 р.); історичне дослідження «Дипломатична Місія Української Народної Республіки в Греції, 1919 – 1920 роки», грецькою мовою.

За мого особистого натхнення та ініціативи, були підписані Протоколи про побратимство між:

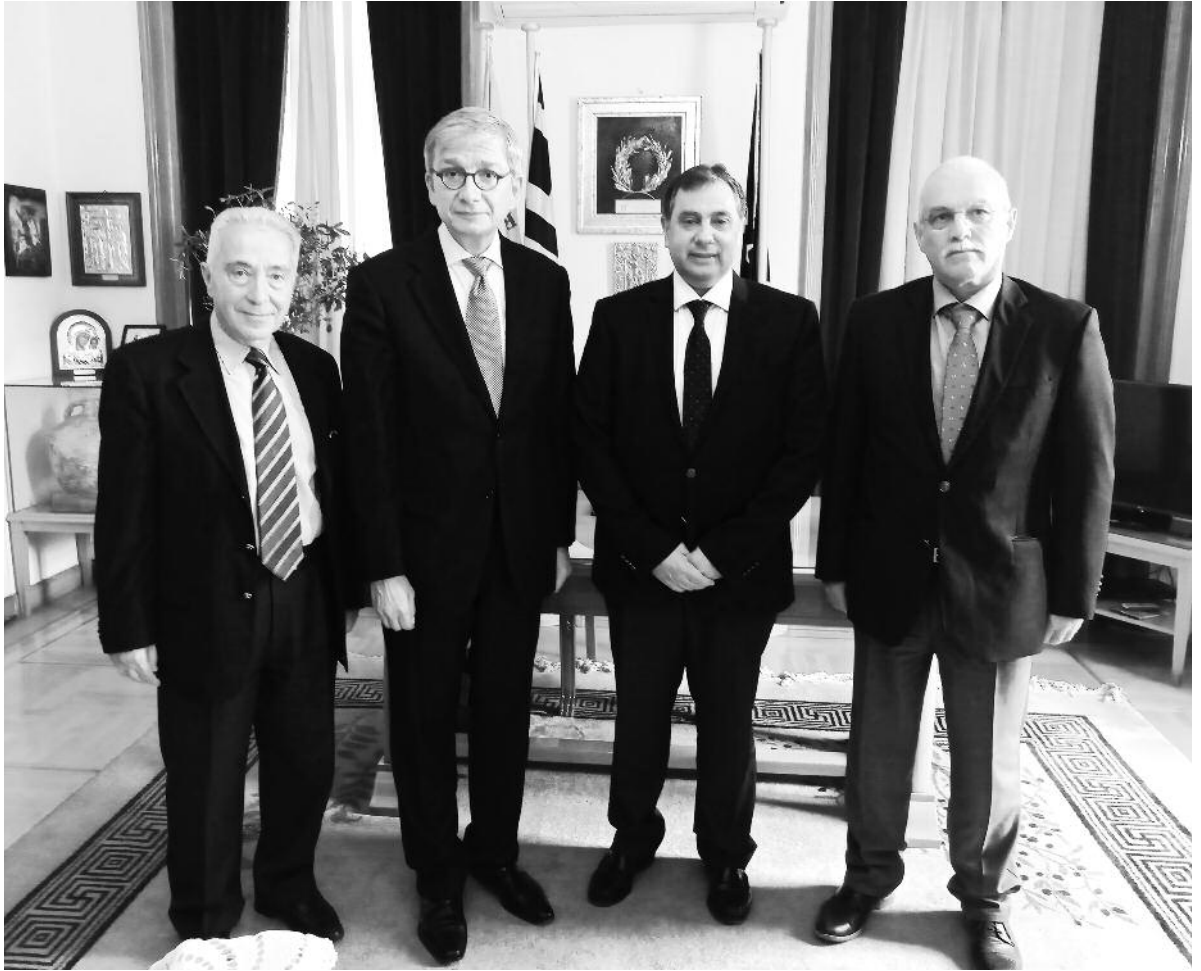
- м. Фарсала (Греція) – м. Кілія (Україна), 2018 рік. Тут слід зазначити, що обидва міста поєдналися завдяки герою Троянської війни Ахіллесу (Ахіллес народився в м. Фарсала, а після загибелі під Троєю, його тіло, мати Фетида перевезла до невеличкого острівця Зміїний, що знаходиться біля дельти Дунаю і територіально відноситься до Кілійського району Одеської області, з вірою в те, що там її син матиме посмертне життя).
- о. Китнос (Греція) – м. Маріуполь (Україна), 2016 рік. Обидва міста поєднані зі Святим Ігнатієм, адже він народився на Китносі і став Митрополитом Кримським. Однак, оскільки його паства була вигнана татарами і турками, Святий Ігнатій був змушений, як новий Мойсей, перевести їх на протилежну сторону і заснувати там, на честь Діви Марії, місто Маріуполь. За добротне життя церква оголосила його Святим.

За моєї власної ініціативи та за сприяння уповноважених друзів – мерів, три площі (на о-ві Егіна, на території муніципалітету Мандра-Ідилія і на острові Китнос) отримали назву «Площа Грецько-Української Дружби». За мого фінансування був створений пам'ятник Духовного Лідера України Тараса Шевченка і встановлений на центральній площі муніципалітету Мандри-Ідилії.

У співпраці з Посольством України в Грецькій Республіці і за участю асоціації української спільноти в Греції, виступаю організатором заходів з нагоди:

- святкування «Дня Народження Тараса Шевченка». Проводиться на Площі Грецько-Української Дружби в муніципалітеті Мандра-Ідилія, з проведенням паралельних культурних заходів у приміщенні Посольства України в Грецькій Республіці;
- вшанування «Дня Пам'яті» на Військовому цвинтарі в Палео Фаліро, з проведенням поминальної панахиди, покладання квітів до могили українського військового М. Шевеля, з промовами тощо;
- вшанування пам'яті про жертви «ГОЛОДОМОРУ» (Божественна літургія, виставка світлин, промови, показ документальних фільмів, створення та розміщення відповідних афіш).

З Президентом Торгово-Промислової Палати м. Пірей В. Коркідісом, під час офіційного візиту Президента Світового Конгресу Українців Е. Чолія до Греції.

Завдяки моїм старанням і підтримці друзів, під егідою Посольства України та за допомоги Афіньської мерії, ми щороку, під час літнього періоду, організуємо відпочинок для понад 50-ти юнаків та дівчат з України. В останні роки ця гостинність адресована переважно дітям зі східного регіону України, що знаходиться на лінії конфлікту.

Тут слід зазначити, що всі ці заходи проводилися під егідою Грецько-Української Палати, де я був упродовж кількох років Віце-Президентом, а зараз є Генеральним Секретарем.

– Чи Ви би хотіли ще щось додати?

– На завершення інтерв'ю я хотів би коротко згадати деякі міжнародні істини, аби читач збагнув, що «завтра» для України – не така легка справа, використовуючи той аргумент, що Україна з першого дня її незалежності була яблуком розбрату між Росією і Заходом. І це тому, що разом з Білорусією вона є останнім бар'єром, який перешкоджає розширенню західного впливу (Європейського Союзу, НАТО) на Сході, безпосередньо на кордоні з Російською Федерацією. Можливість успішного наближення України до

Заходу не лише загрожує геополітичній дійсності та могутності Росії, але є потенційною загрозою для самої структури російської влади.

З іншого боку, Росія Путіна – це не Росія Єльцина в 1991 р. Нині Російська Федерація заперечує американську односторонність і західне панування та не соромиться стверджувати свою могутність і захищати свої стратегічні інтереси, захоплюючи Крим уночі, нехтуючи міжнародним правом, яке вона інтерпретує як *la carte* (захищає принцип територіальної цілісності в Чечні і Косово, ігнорує цілісність України, керується принципом самовизначеності народів Криму, або Абхазії). Наведене вище дає рельєфне уявлення про те, що переживає Україна і її Народ і, водночас, висвітлює її надзвичайно складне майбутнє. Майбутнє, яке багато в чому залежить від самого Українського Народу. Для цього досить вчасно зрозуміти, що не існують «друзі» та «вороги», а тільки інтереси і те, що Свобода не дарується, а виборюється!

– Дякую Вам.

Переклад з новогрецької О. І. Романюк.